

csatlakozását. A közművek bolygatásai miatt csak az állítható, hogy a lapos aljú, kerek átmetszetű cölöpökből álló palánk a kőfal É-i síkjának támaszkodva indul. Elképzelhető, hogy a cölöplyukak a 17. századi felmérésekből ismert rondella É-i becsatlakozásának maradványai.

Haynald L. utca, Ady Endre utca kereszteződése: Az Ady Endre utcában a jelenleg is részben álló bástya É-i falsíkjának folytatásában, az utca Ny-i oldalán előkerültek a város déli palánkjának maradványai. A palánk árokba helyezett, függőleges, hegyzetlen, kör átmetszetű, 2 sorba állított tölgycölöpökből állt, melyek közét agyaggal döngölték be. Vízszintes rácsszerkezetet és megújított cölöpöket is sikerült megfigyelni. A palánk külső oldalához árok, belső oldalához függőleges karókkal megtámasztott földtöltés csatlakozott. E földtöltésbe 17. sz. végi, török anyagot tartalmazó gödör mélyült. A palánktól É-ra lakóházak maradványai kerültek elő. A több periódusú házak (16. sz. első fele–17. sz. közepe) padlója részben deszka fedésű döngölt agyag volt. Több különböző falszerkezetet is sikerült dokumentálni, ezek közül kiemelendő egy kőalapra fektetett gerendára épülő favázás, vesszőfonatos tapasztott fal. A délebbi ház utolsó periódusából (17. sz. közepe) gazdag kerámia- és fémanyag látott napvilágot, egy korábbi periódusból pedig a 16–17. sz. fordulójára tehető kályhacsempék kerültek elő. A házak között mintegy 2 m-es köz volt megfigyelhető. A házaktól K-re és talán Ny-ra is kövezett külső járósíntek voltak, míg a kereszteződés közepén nagyobb felületben került elő jó minőségű kövezés, melyben másodlagosan felhasznált gótikus kőfaragványokat is találtunk. A kövezés a 16. század második felében, esetleg a 16–17. sz. fordulóján készülhetett.

MORDOVIN, MAXIM – TOMKA GÁBOR

376. Szécsény, Forgách-kastély (Nógrád megye) Kk, Kú

A kastély helyreállítása során három fő helyszínen végeztük a feltárásokat és a régészeti megfigyelést. Az időlegesen előkerülő falszöveget dokumentáltuk, de fal-kutatást nem végezhetünk.

Főépület

Az emeleten különböző átépítések során elfalazott ajtókat újraindítására került sor. Az 1/9 terem, a liftakna és a fűtőközmű alagút építése során ismét előkerült egy 110 cm széles, K–Ny-i irányú fal, mely az első barokk kastély tornácának külső fala lehetett, a terem jelenlegi É-i fala pedig a kastély D-i alapfala. Ehhez a két alapfalhoz építették hozzá a kastély átépítésekor a többi alapozást. A kora barokk járósínt a mai alatt 20 cm-re volt.

A terem ÉK-i sarkában lévő kéményakna É-i falszakaszán a kastély középső főfalának felmenő részlete került elő csúcsíves hárítóívvvel. Az ívben is és a falban is másodlagosan beépített, faragott mészkövek voltak. A későbbi barokk falat 5 cm-es beugrással építették rá, egyes falazattal meszes habarcsba. A teherhárító ív alatt

fecskefarkas falazással szoknyás kürtőfejezet található. A falban a falazott kürtő a hárítóív fölött is folytatódik.

A Díszterem déli ajtajának mindkét oldalán 1-1 elfalazott, a padlószintig futó almáriumfülkét találtunk. Magasságuk 400 cm, szélességük 160 cm, mélységük 75 cm. Faluk vakolt és meszelt, felső záródásuk lapos szegmens ívű. A fülkéket utóbb 15-ös téglafallal falazták el.

Az 1/9 és a 2/9 terem közötti fiókos dongaboltozatot a liftakna megépítésekor elbontották. Dokumentáltuk. A boltozati feltöltést laza, törmelékes sittréteg alkotta, különösen sok és nagyméretű paticsdarabbal. A boltozat fölött a déli falban vízszintes gerendafészek és elszenesedett gerendacsonk került elő.

Az igazgatói szobában egy teherhárító ívre alapozott válaszfalat találtunk. Felmenő falához kapcsolódott egy nagyméretű téglából, katonakötésben kialakított járófelület, a jelenlegi járósíntől 30 cm mélyen. A feltöltésben GJ. (Gross J.) monogramos bélyeges téglák voltak. A válaszfal Ny-i oldalán 60×60 cm-es, téglából rakott, kőalapozású, átlósan álló pillért találtunk. A pillér K-i, Ny-i és É-i oldala meszelt. A pillér még betöltötte funkcióját a második padló használatának idején is, mivel a téglakirakás követi a pillér irányát. A jelenlegi szinttől 53 cm-re újabb téglák járósíntet találtunk, mely a pillér vakolt, meszelt alsó részeihez kapcsolódik. A válaszfal K-i oldalán csak a téglák habarcsos, homokos kemény ágát találtuk meg. A pillér feltehetően az eredetileg boltozott helyiség megroskadt boltozatának megtámasztására szolgált.

A Ny-i pinceágban nyitott szonda Ny-i felében a felszíntől 46 cm mélyen tapasztott agyagréteget találtunk. A vörösesbarna égett réteg elbontása után a betonfelszíntől számítva 48 cm mélyen szürkésfehér meszes habarcsba rakott terméskőből álló falat találtunk. Szélessége 110 cm, iránya É–D. A szelvény Ny-i felében, a falhoz kapcsolható két karólyukat és egy 22×17 cm-es cölöplyukat is feltártunk. A felszíntől 60 cm-re elértük a sárga agyagos altalajt, amely fölött habarcsos járósíntet találtunk.

A pince K-i oldalán a homlokfal vakolatának levereése után egy régebbi kapunyílás került elő, amely a késő középkori pince második periódusához tartozott. Feltehetően a K-i pinceág (és a jelenlegi kastélyépület) építése előtti időben a jelenlegi nyakfolyosó vonalában, a pince elé épített ismeretlen célú fal emelésekor szüntették meg.

A Várkertre nyíló pinceágban nyitott szondákban két-rétegű betöltést, alatta rendszertelenül elhelyezkedő karólyukat és az altalajba mélyülő kisebb gödröket tudtunk megfigyelni. Az egyikben 16–17. századi kerámiaedény felét találtuk meg. A helyiség déli végében a toronyhoz később toldott déli fal alapja 24 cm-re nyúlt a járósínt alá.

A díszlépcső felújítása során kiderült, hogy az eredetileg homokkőből faragott, pálca és kislemez tagozatokból álló homlokprofilokkal rendelkező fokokból állt. Az eredeti lépcső mögött egy közel azonos kiosztású,

de téglából falazott, függő lemez habarcsprofilú korábbi lépcső maradványai vannak. A maradványokon többszörös meszelés látszódott.

Kasznár-ház

Majcher Tamás 2001-ben figyelte meg, hogy az épület É-i oldalán visszabontott falcsonkok, Ny-i oldalán, az 1. és 3. sz. pillérrel szemben visszavésett boltvállak vannak, melyek bizonyítják, hogy az épület nem későbbi a 15–17. századi vár D-i és K-i szárnyánál. A hagyatéki inventárium felsorolása szerint a vár ezen szakaszán a konyha és a szakácsok háza állt. Falkutatást nem végezhetünk, csupán a fűtés csöveinek nyomvonalán, kb. 40 cm-es kutatóárkokban dolgozhattunk, illetve a vakolatfelújítás felületeit szemlézhetjük. Építéstörténetét csak teljes körű falkutatás után lehet feldolgozni.

1. terem: Eredetileg az 1. és 3. terem egyetlen középpilléres helyiség volt, szabadkéményes tüzelőberendezéssel. A négyszer megújított vakolat és a 9 meszelésréteg a kibontott 16–17. századi járósínhez kapcsolódva a boltozást tartó közép- és falpillérek belső oldalain is megfigyelhető volt.

A jelenlegi járólapos burkolat betonágya alatt mind a négy teremben kb. 40 cm-es igen laza, földes, habarcsos olvadékfeltöltést találtunk, 17–18. századi kerámia-töredékekkel. 43 cm mélyen megtaláltuk a 16–17. századi, többször javított járósínt, 29×29×4 cm-es padló-téglából, illetve 40×40×2 cm márgalapokkal lerakva. A kisebb helyiségeken más-más burkolóanyagot használtak a padló javításakor. A márgalapok törtek, hiányosak. A padlólapokat ledöngölt, elegyengetett felszínre, habarcságyba rakták.

Az 1. helyiségből a másodikba nyíló ajtó eredetileg egy falfülke, melyet a két helyiséget elválasztó 84 cm széles falalapozásra ültették rá. A fülke mérete 58×82 cm, az ÉNy-i falsaroktól 74 cm-re indul. A jelenlegi burkolat alatt megmaradt 2 cm-es falccal profilált, vakolt, meszelt eredeti kerete. Hátoldalát a két terem elválasztó, lapjára fektetett, egy téglasorból álló válaszfal alkotja (28 cm széles). Habarcsozása kapcsolódik az 1. terem padlószintjéhez. Oldalfalai kissé kormosak. A fülke mellett a padlószint fölött közvetlenül sárga-barna mázas nagyméretű lábas, valamint vegyesmázas kályhacsempe töredékeit találtuk.

A téglapadlót az ablak előtt felszedték. Egységes betöltést találtunk. Sok 16. századi kerámia, állatcsont és egy gótikus maiusculás feketére égett fazék került elő. Az épület alapozásának alja a jelenkori padlószinttől 120 cm mélyen van. Kötőanyaga homokos, meszes, gyenge habarcs. A fal alapozási kiugrása a téglapadlószint alatt 12 cm.

A falalap hasított kövekből rakott 52 cm magasan, fölötté a szintkiegyenlítés három sor téglával történt.

A terem É-i fala mellett 320×80 cm-es elbontott tüzelőberendezés alapját találtuk meg, a hozzá csatlakozó szabadkéménnyel. A tüzelőberendezés falát egy sor, lapjára fektetett 29×15×5,5 cm-es téglából építették. Ere-

deti magassága 70 cm volt, melyből 20 cm maradt meg. Belső terét sárgásfehér, gyenge minőségű habarcsba rakott törtkővel töltötték ki. A 16–17. századi téglapadlóhoz kapcsolódó építményt a jelenlegi szint alatt 22 cm-ig bontották vissza. A tüzelő hosszú használatára utal, hogy a terem felé eső falát, valamint az É-i falpillérhez csatlakozó sarkát, a falpillér belső oldalával együtt 2 cm vastagságban, 8–9 rétegben meszelték. A meszelések ráfolynak a tüzelő előtti téglapadlóra. A tüzelőpadkáról boltozat nélküli fűtőnyílás nyílt a 4. terembe, melyet később sárba rakott téglával falaztak be. A terem ÉK-i sarkától 130–260 cm-ig a falszövetben látszódott a tüzelőhöz csatlakozó kürtő elfalazása, melyből GJ monogramos téglák kerültek elő. Az elfalazással egy háromszög alaprajzú kéményt alakítottak ki, mely utolsó használati idejében 150 cm hosszú, 80 cm mély, 320 cm magas, fölfelé keskenyedő, belül vastagon korommal fedett volt. Formája többszöri átépítésre utal. Építéstörténete csak falkutatás után határozható meg.

A teremben két, téglából rakott 18–19. századi osztófalat találtunk, É–D és K–Ny irányban, melyek három pici helyiségre osztják a középpillér É-i oldalán már amúgy is leválasztott termet. A pillér déli oldalán lévő boltívet átjáróként használják a 3. terembe.

Az osztófalakat a korábbi (vakolt) falakba nem kötötték be. Megépítésük után vakolták és meszelték az új tereket. A K-i végfalnál két vakolási réteget, az É–D-i osztófalnál három meszelési réteget lehetett megfigyelni.

A terem ÉNy-i sarkában nyitott 1,3×1,7 m-es szelvényben a téglapadló alatt 13 cm-rel egy korábbi járófelület került elő. A járósínt felülete elegyengetett, habarcsos, kemény réteggént jelentkezett, vastagsága átlagosan 2 cm. Alatta erősen kevert, földes, faszenes, paticsos réteget találtunk 16. századi kerámiával. A szelvény K-i oldalán beszakadt téglaboltozat 50×30 cm-es összefüggő darabja került elő. A leroskadt boltozat téglája: 28×14,5×5,5 cm. A jelenlegi járósíntől 145–165 cm mélyen egyenetlen felületű, 14–15. századi fal került elő, a kis szelvény egész hosszában. Mérhető szélessége a terem É-i falától 117 cm. Ezen a visszabontott falon 145 cm mélyen kb. 1,5 cm-es földréteg felett, az É-i teremfal alá benyúlva, a faltól 54 cm szélességben, sötétszürke andezittufából faragott lépcső fokait találtuk meg. A lépcső járófelületének Ny-i, felső foka, másodlagosan beépített, mészkőből faragott szárkő. Mérete 24×30×20 cm. A következő lépcsőfok mérete 43×50×20 cm, nagy, négyzetes, lekopott felületű, piroxénes andezittufa. Elülső felületén élszedés látszik.

A mai bejárat helyén volt az eredeti ajtónyílás is. A jelenlegi küszöbszint alatt 60 cm-re a falszöveten látszik az eredeti 16–17. századi bejárat küszöbkövének helye, az ajtó mindkét oldalán az eredeti ajtó szárkő helyén téglaköpenyezés. Az ajtó alatti Ny-i falból kiemelünk egy homokkő malomkövet.

2. helyiség: Mérete 280×224 cm. A kályhafülke mögött egy sor téglányi, 26 cm széles fal választja el az 1. sz. helyiségtől. A fal vakolata az É-i oldalon illeszkedik a

padlószinthez, arra ráfolyik. A termet kétszer vakolták. A 16–17. századi padló lapjára fektetett 26×16 cm-es téglákkal van lerakva.

3. *helyiség*: Az 1. és a 3. helyiséget a mai ajtónyílás helyén É–D-i irányban 38 cm széles téglafal választotta el. A fal teteje a 16–17. századi járószinttől 33 cm-re, a jelenkoritól 21 cm-re van. A válaszfalat bekötés nélkül építették az épület eredeti, végig vakolt déli zárófalához. A jelenlegi épület K-i zárófalának ezen szakaszán a mai ablak helyén nem volt nyílás, az ablakfülkét utólag vés-ték be. A helyiség eredetileg 24×24 cm-es padlótéglákkal volt burkolva, ezekből egy in situ téglakivételével csak habarcsos lenyomataikat találtuk meg.

4. *terem É-i ablak felmérése*: A jelenlegi ablak parapetjében, a kivitelezés során elbontott boltozott kis nyílás mögött, tölcésesen kifelé nyíló vakolt, meszelt résablak nyílt, futó téglaköpenyezéssel. Magját kővel és téglával utólag kifalazták. A rés és a kis boltozott nyílás, már csak feltételesen rekonstruálható lőrés volt. A tölcéses rés jelenleg 55 cm a legszűkebb részén, az ablak síkjában 70 cm széles, síkja a padlószinttől az ablakszintig követhető. A nyílást futó téglasarokkal alakították ki.

Kastélyudvar

A Forgách-kastély Ny-i és D-i udvarán több helyütt sor került a késő középkori és 16–17. századi vár falainak (részben hitelesítő) feltárására. Előkerült a DNy-i sokszögű bástya több építési periódust magában rejtő maradványa, valamint a szintén átépített várkapu maradványa is. A Kasznár-háztól K-re a DNy-i sarok védőmű alapozása bukkant elő.

A Forgách-kastélytól É-ra, az egykori romantikus Angolpark területén öt helyszínen végeztünk kutatásokat.

Forgách-kastély, Ny-i rizalit K-i oldala előtt: A kutatott középkori nyílás külső környezetében egy 66×108 cm-es angolakna keretén belül 20. századi kazánkémény maradványa került elő. Itt 150 cm mélyen elértük az altalajt. A torony falában 75×50 cm-es fekvő nyílás vált láthatóvá. Oldalait másodlagosan téglából és kőből alakították ki, szürke meszes habarcsba rakva. Eredetileg fehér mészkőből faragott fekvő helyzetű résablak lehetett, a pince szellőzője. Környezetében a középkori törtkő falazat eredeti egységes szerkezetű volt.

Forgách-kastély É-i homlokzata előtt: A lejtőn jelentkező falcsonk homokos habarcsba rakott, törtköves barokk kori támfalcsonknak bizonyult. Szélessége 58–60 cm. A felszín alatt 65–140 cm között nagyköves omladékréteg helyezkedett el, mely a várkastély palotaszárnyának egyszeri omlásából keletkezett. Több késő gótikus nyíláskeret-töredék került elő. A kutatott felület É-i részén a kiomlott palotaszárny ledőlt, még egybefüggő faltömb-részletei is megfigyelhetők voltak. A szelvény déli részében az omladék alatt 16–17. századi égett pusz-tulási réteget találtunk. Omlásveszély miatt a kutatást 180 cm mélyen abbahagytuk. A szelvény É-i végében elértük a kerti lépcsőt, mely részben GJ monogramos téglákból, részben betonból készült.

Várkert és Ny-i kastélykert közötti kerítés déli oldala, a lépcsőlejárótól K-re: A 2×4 m-es szelvényben téglás-köves törmelék alatt 1 m mélységben elértük a korábbi humuszt. Innen 16–17. századi kerámia, üvegtöredék és állatcsont került elő. A 172 cm mélységben egyenetlen felületű, lejárt sárga agyagos réteget találtunk. A jelenlegi kerítés alatt előkerült a törtkőből fehér mészhabarccsal falazott késő középkori É-i kerítőfal. A szelvény É-i végében kisebb, törtkőből meszes habarcsba rakott falrészlet bukkant elő 135 cm mélyen. Az altalaj a faltól D-re, 150 cm mélyen jelentkezett, majd alapárokszerűen lemélyült. A falalap az alapárok szélétől 30 cm-t csúszott a lejtő irányába, miközben a fal vízszintes rétegei egymás tetején is elcsúsztak. A megcsúszott falrész mérhető szélessége 60 cm. A felmenő falat hatalmas terméskövekből rakták. A faltól É-i irányban még egy vízszintesre kialakított plató lehetett, mely a falalap megcsúszását részben megfogta. A fal és alapárka a kerítőfallal nem párhuzamos, a Ny-i bástya irányában nyílik.

Aranyhalas medence: A lelőhely a kastély középvo-nalától K-re, a meredek partoldal alatt helyezkedik el. Egy korábbi lejtősuvadás részben betemette, a növényzet teljesen benőtte. A medence 2,7×4 m, ovális alakú. K-i és Ny-i oldalának kerete kváderkövekből rakott. A kváderok alatt a medence fala egy sor élére, majd lejjebb lapjára fektetett téglából épült. Mélysége 81 cm, alja téglával kirakott. A déli oldalról származó faragott köveket a medencébe beomolva találtuk meg. Jól látható volt, hogy a medencét szétromboló 1974 és 1987 között történt suvadás DK-i irányból ÉNy-i irányba nyomta a keretet. A medencét D-ről megkerülő járdát vagy utat a földmozgás elpusztította. A medence Ny-i részén nyitott árokban 100 cm mélyen sárga vízszigetelő agyagréteg jelentkezett. A bontás során réz pénzérme került elő. A téglák mérete 30×14×6 cm, nagy részük bélyeges, PF és GJ monogramos.

Török szultánlány sírja: A forrásfoglalás a kastély középvo-nalától Ny-ra, a meredek partoldalba bevágva helyezkedik el. Neve – a helyiek szerint – egy feliratos kő alapján született. Nehezítette a munkát a több helyről feltörő, a támfalat folyamatosan alámosó víz. A vízelvezető árkok készítése során két teljes darab kerámia vízelvezetőcsövet, és néhány töredéket találtunk. A forrásfoglalás elé nagyméretű terméskőből, ciklopfalazatot építettek. A ciklopfalazat mögött egy meszes habarcsba rakott téglafal látszik, amelyben faragott kő is volt. A támfal Ny-i végétől ÉK-i irányba futó téglasor egykor téglával vagy kővel burkolt terasz alapozása lehet. A terasz mellett helyezkedett el az É–D-i tengelyű, körülbelül 2×1 m-es téglány alakú medence, „a sír”. A medence téglakeretének ötödik sora padkaszzerűen kiugrik. A kereten belül nem találtunk burkolatot. A medencében a támfalból kiomlott kövek kerültek elő. A víz alatt 50 cm mélyen sóderos réteg jelentkezett. A forrás előtti rész K-i felében nagyméretű terméskőből rakott, 70 cm széles vízelvezető csatorna került elő. A forrás valószínűleg egy csövön a négyszögletes medencébe folyt, majd innen a pe-

remén átbukva csatorna vezette le a hegyoldalból. A tálalattal a teraszon valószínűleg kerti padon lehetett megpihenni. Az említett kőfaragvány nem került elő, így feliratát és korát nem tudtuk meghatározni.

TOMKA GÁBOR

377. Szil, Árpád utca

(Győr-Moson-Sopron megye) B, Á

2005. júniusban régészeti szondázást végeztünk a telken (Hrsz.. 328), a lelőhely kiterjedésének és pontos jellegének meghatározására. A 30×10 m alapú árokban, a homokos altalajban 90 cm mélyen egy barna agyagos betöltésű ÉK–DNy-i irányú U-metszetű árkot találtunk. A feltöltésről kibontás előtt Árpád-kori, 12–13. századi kerámiát gyűjtöttünk, az objektum betöltéséből leletanyag nem került elő.

A telken a felületről további leletanyagként Árpád-kori leletanyagot gyűjtöttünk, valamint bronzkori(?) edényoldal-töredékeket benyomkodott pontsorrall ellátott, applikált szalagdísszel. A lelőhelyen egy jellegében még ismeretlen őskori telephely mellett, szeres típusú, nagy kiterjedésű, de laza szerkezetű Árpád-kori faluval számolhatunk.

ASZT ÁGNES

378. Szirmabesenyő, Hegy alatti földek

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Ő

2005. október 11-én helyszíni szemlét végeztem a község külterületén, 25 ingatlan villamosenergia-ellátásához kapcsolódóan. A helyszíni szemle időpontjában a terület lefedettsége nem tette lehetővé a régészeti szempontú vizsgálatot, régészeti lelőhely meghatározását. Azonban a tervezési területtől kissé ÉÉNy-ra, a 26. sz. főútból Ny-i irányban leágazó műút déli oldalán a Hegy alatti földek elnevezésű dűlőben a felszínen néhány kerámiatöredéket találtam, mintegy 100×180 m-es területen.

A leletek a miskolci Herman Ottó Múzeumba kerültek.

JENEI ANITA

379. Szombathely, Arany-patak lakópark

(Vas megye) R, Ró

2005. április 4. és május 17. között végeztünk megelőző feltárást a hajdani Zeli-major területén építendő lakópark helyén. Összesen 11 393 m²-t, 86 objektumot tártunk fel az Arany-patak É-i teraszán.

Az alacsonyabb térszínen egy kora rézkori megaronos, alapárkos-oszlopszerkezetes (20×8,5 m) kéthelyiséges, paticsfalú lakóépületet kutattunk meg. Ugyanezen a teraszon, a háztól K-re kb. 100 m-re egy újabb ilyen korú települési gócot találtunk, szemétdöbrökkel és gabonatarlóval veremmel. Ezek között egy sekély, négyszögletesen futó árkokkal határolt területen belül hamvasztott homo maradványok voltak egy mély gödörben, edé-

nyek (tálak, fazék) töredékeivel borítva. A jelenséget szertartási helyként is értelmezhetjük.

A kora rézkori települési objektumoktól É-ra, magasabb térszínen egy nagyjából K–Ny-i irányú római kori útra bukkantunk. Ez két árokként, köztük kavicsozással jelentkezett a gépi humuszoláskor. A kb. 150 m hosszúságban kézzel kibontott út szélessége 6,5–7 m. Ehhez az úthoz É-ról egy másik hasonló út is becsatlakozott. A kereszteződés mellett egy urnás-hamvasztásos temetkezést (Kr. u. 1. sz. vége) is feltártunk.

Munkatársak: Rozsonits Gyöngyi, Vámos Gábor régésztechnikusok.

ILON GÁBOR

380. Szombathely, Aréna utca 12.

(Vas megye) Ró

2005. május 2–11. között beépítést megelőző régészeti kutatást végeztünk a telken, mintegy 128 m² egybefüggő felületet tártunk fel. A 16,3×7,9 m-es szelvényben 50–70 cm-es mélységben a korábbi téglaház helyén egykor állt vályogfalú ház elplanírozott omladéka alatt feltehetően a római korból, vagy azt követően kialakított döngölt szürkés-sárga kompakt agyagréteg alatt feltöltésben átégett, leletek hiányában feltételezhetően római kori felszínnek meghatározható felület mutatkozott. A felület felszíni bontása során sem további régészeti jelenség, sem pedig érdemi régészeti lelet nem került napvilágra, ezért a felületen arányosan elhelyezve három (két 1×1 m-es, illetve egy 1,5×1 m-es) mélyszondával törtük át a felületet. A geológiai altalajt a mai járdaszint alatt 23 cm mélyen értük el. A 2. számú szondában közvetlenül az altalaj felett szórványos római falazó- és tetőfedő téglák, csatári kő törmelék illetve néhány jellegtelen kerámia jelentkezett. A másik két mélyszonda régészeti-
leg negatívnak bizonyult.

SOSZTARITS OTTÓ

381. Szombathely, Ipari út, Fachmarkt

(Belső-majorhely)

(Vas megye) R

2005. június 27. és augusztus 31. között megelőző feltárást végeztünk építkezéshez kapcsolódóan a területen. Az I. ütemben kutatóárkok segítségével próbafeltárás során tettünk megfigyeléseket. A teljes megkutatott terület nagysága valamivel meghaladja az előirányzott 7 655 m²-t, melyen 208 régészeti objektumot dokumentáltunk.

A lelőhelyen azonosított rézkori település kiterjedésének megállapításához nagyban hozzájárultak geológiai szempontok is, ugyanis a jelenségek egy ÉK–DNy irányú, barna erdőtalaj sávjában koncentráálódtak, az ettől K-re és Ny-ra eső sárga agyagos területen erősen csökkenő intenzitást mutatva. Feltételezésünk szerint itt egykor alacsony dombvonulat húzódnak, melyet a természetes erózió és a mezőgazdasági művelés pusztíthatott el.